

[Carsten Raft.]

der tales om her, af en saadan Alvor, at de i Længden ikke vil kunne afvises, hverken paa det ene eller det andet Omraade.

Knud Kristensen: Ligesom andre ærede Medlemmer ønsker ogsaa jeg her ved Finanslovens første Behandling at lægge et godt Ord ind for Oprettelsen af et Statsgymnasium i Ryomgaard. Begrundelsen for denne Sag er jo, kan man maaske nok sige, noget særegen, den nemlig, at der er stillet en hel Skole til Statens Disposition kvit og frit. Spørger man saa, om der er Trang til en saadan Skole, vil jeg besvare dette Spørgsmaal med et Ja. I Landdistrikterne bor der jo ogsaa Børn, der ønsker og ogsaa har Ret og Evne til at gaa Studievejen, og de har ringe Adgang til de Byskoler, som giver den Undervisning, der er nødvendig, for at de skal kunne gaa denne Vej. Det er ret naturligt, at Bysamfundene først og fremmest søger at sørge for deres egne Indbygges Børn, og derfor er det i mange Tilfælde temmelig vanskeligt for Landdistrikternes Børn at komme ind paa saadanne Skoler. Dertil kommer, at det er besværligt og bekosteligt at komme der; mange Gange er der en ret lang Rejse frem og tilbage; den koster Penge, og i det hele taget er det jo ret besværligt og bekosteligt at besøge saadanne Byskoler. Jeg kan derfor ikke se andet, end at Kravet om denne Skole er rimeligt og retfærdigt. Vi skal jo have en vis Ligelighed i Forholdene Landsdelene imellem, ogsaa skolemæssigt, og da der saa vidt mig bekendt ikke er nogen Statskostskole med Gymnasium i Jylland, finder jeg, at det vilde være rimeligt, at Staten her traadte til og modtog denne Gave og derigennem førte Skolen videre som Statskostskole. Skolen er ogsaa velbeliggende i en Stationsby med god Forbindelse til alle Sider, og som jeg allerede har nævnt, er det jo saa favorable Vilkaar, hvorpaa Staten kan komme i Besiddelse af denne Skole, at man ikke kan vente, at et saadant Tilbud kommer til at foreligge ret mange Gange. Jeg forstod da ogsaa Ministeren saadan, at han var ret velvillig over for Tanken, og jeg tror, han henviste til, at Sagen var under Overvejelse i Gymnasieudvalget. Jeg vil gerne opfordre dette Udvalg til at gøre i hvert Fald denne Sag hurtigt færdig, saadan at der kan blive Lejlighed til at handle, inden Tiden maaske ellers bliver forpasset. Jeg haaber endvidere, at Gymnasieudvalget bliver bekendt med de Udtalelser, der er fremsat her i Rigsdagen angaaende denne Sag.

Dernæst vil jeg gerne nævne en anden Sag. Det drejer sig om en Henvendelse til Finansministeren angaaende den Beregningsmaade, som Statistisk Departement bruger ved Udregningen af sin Pristalsstatistik. Den har jo valgt Udgangspunktet i Aaret 1931. Jeg finder, at det er et meget slet og meget uheldigt valgt Aar. Naar man skal have Udgangspunkter for Beregninger og Maalinger af Prisbevægelser, skal man helst have et normalt Aar at gaa ud fra; men der er jo ingen, der vil hævde, at Aaret 1931 var et normalt Aar, det var tværtimod et meget unormalt Aar, et Kriseaar, hvori Priserne paa de forskellige Erhvervs Produkter var langt nede, og for enkelte Erhvervs Vedkommende endogsaa katastrofalt langt nede, og derfor bliver det Billede, man faar af et Lands Udvikling prismæssigt og økonomisk, et vildledende Billede, naar man tager dette Aar som Udgangspunkt. Jeg skal blot for at belyse dette henvise til Statistiske Efterretninger, og jeg kan tage det sidste Nummer fra 5. November, hvori Engrospristallet er opgjort. Der ser vi da, at paa Grundlag af den Beregning og med det Udgangspunkt, som Statistisk Departement har valgt, er Tallet for Eksportvarerne for Oktober Maaned opgjort til at være 165, altsaa 65 Points over det, som er Udgangspunktet, nemlig 100, hvorimod Hjemmemarkedets Varer kun staar i 138, altsaa er steget med 38 Points. Enhver, som læser saadan noget, vil jo faa det umiddelbare Indtryk, at det er Eksportvarerne, der er gaaet i Vejret, det er dem, der har høstet Frugten, og det er Hjemmemarkedets Priser, der er forholdsvis lave. Og dog ved vel alle, at det er lige det modsatte, der er Tilfældet. Derfor forekommer det mig, at det at lave en Statistik, der viser et saa fortegnet, et saa forkert, jeg kunde næsten have Lyst til at sige et saa falsk Billede, og at tage et Aar som Udgangspunkt, der bringer saadanne Resultater, er meningsløst, er ganske uforsvarligt, og jeg kan ikke forstaa, at Samfundet og Staten skal give Penge ud til en saadan Vildledning af Befolkningen.

Dernæst har jeg nogle Bemærkninger til den højtærede Finansminister angaaende Statsfinanserne. Finansministeren var jo aabenbart glad og stolt over sit Partis finansielle Styre, og nu og da gav han Udtryk for det, synes jeg, i nogle brovtende Vendinger. Jeg tror, der er Anledning til at slaa lidt koldt Vand i Blodet, og det vil jeg da gerne søge at gøre.

Den højtærede Finansminister kom med